

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Čl. III

V § 5 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 11/2013 Sb. a zákona č. 267/2014 Sb., se doplňuje odstavec 6, který včetně poznámky pod čarou č. 77 zní:

„(6) Do vyměřovacího základu zaměstnance, kterému podle zákoníku práce nepřísluší náhrada mzdy nebo platu za dovolenou v rozsahu, ve kterém mu tato náhrada přísluší podle právních předpisů členského státu Evropské unie, do něhož byl zaměstnanec vyslán⁷⁷⁾, se zahrnuje náhrada mzdy nebo platu za dovolenou ve výši, v jaké by příslušela tato náhrada za dovolenou podle zákoníku práce, i když nebyla zaměstnavatelem zúčtována; je-li náhrada mzdy nebo platu za dovolenou příslušející podle právních předpisů členského státu vyšší než tato náhrada, která by příslušela podle zákoníku práce, zahrnuje se do vyměřovacího základu zaměstnance též rozdíl mezi těmito náhradami, a to v tom kalendářním měsíci, v němž byla výše tohoto rozdílu zjištěna.

⁷⁷⁾ § 222a zákoníku práce.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění

Čl. IV

V § 3 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 324/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 149/1996 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 438/2004 Sb., zákona č. 123/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 11/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 200/2015 Sb. a zákona č. 145/2017 Sb., se doplňuje odstavec 13, který včetně poznámky pod čarou č. 56 zní:

„(13) Do vyměřovacího základu zaměstnance, kterému podle zákoníku práce nepřísluší náhrada mzdy nebo platu za dovolenou v rozsahu, ve kterém mu tato náhrada přísluší podle právních předpisů členského státu Evropské unie, do něhož byl zaměstnanec vyslán⁵⁶⁾, se zahrnuje náhrada mzdy nebo platu za dovolenou ve výši, v jaké by příslušela tato náhrada za dovolenou podle zákoníku práce, i když nebyla zaměstnavatelem zúčtována; je-li náhrada mzdy nebo platu za dovolenou příslušející podle právních předpisů členského státu vyšší než tato náhrada, která by příslušela podle zákoníku práce, zahrnuje se do vyměřovacího základu

zaměstnanec též rozdíl mezi těmito náhradami, a to v tom kalendářním měsíci, v němž byla výše tohoto rozdílu zjištěna.

⁵⁶⁾ § 222a zákoníku práce.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o vojácích z povolání

Čl. V

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb., zákona č. 254/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 147/2010 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 122/2012 Sb., zákona č. 332/2014 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 263/2017 Sb., zákona č. 181/2018 Sb. a zákona č. 32/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 28 odst. 1 větě třetí se za slova „zájem služby se pro účely této hlavy“ vkládají slova „a hlavy V“.
2. § 32 až 35 včetně nadpisů znějí:

„§ 32

Řádná dovolená a její poměrná část

(1) Vojákovi, u kterého je předpoklad, že za nepřetržitého trvání služebního poměru bude konat v příslušném kalendářním roce službu po dobu 52 týdnů v rozsahu základní týdenní doby služby, náleží řádná dovolená v délce stanovené základní týdenní doby služby vynásobené výměrou dovolené, jejíž výměra činí 6 týdnů v kalendářním roce. Vojákovi, kterému byla stanovena kratší týdenní doba služby, náleží řádná dovolená, která odpovídá této kratší týdenní době služby.

(2) Vojákovi, kterému nevznikl nárok na řádnou dovolenou podle odstavce 1, avšak konal v příslušném kalendářním roce službu nepřetržitě alespoň po dobu 4 týdnů v rozsahu základní týdenní doby služby nebo kratší týdenní doby služby, náleží poměrná část řádné dovolené. Poměrná část řádné dovolené činí za každou odslouženou základní týdenní dobu služby v příslušném kalendářním roce jednu dvaapadesátinu řádné dovolené, na kterou má voják v příslušném kalendářním roce nárok.

(3) Dojde-li u vojáka v průběhu příslušného kalendářního roku ke změně délky týdenní doby služby, náleží mu za tento rok řádná dovolená v poměru, který odpovídá délce jednotlivých období s rozdílnou délkou týdenní doby služby.

(4) Pro účely řádné dovolené se za výkon služby nepovažuje doba zameškaná neschopností ke službě pro nemoc nebo úraz a rodičovskou dovolenou, s výjimkou rodičovské dovolené, po kterou se vojákovi poskytuje peněžitá pomoc podle jiného právního předpisu, a dalším

služebním volnem pro důležité osobní překážky ve službě přesahující v souhrnu dvacetinásobek stanovené základní týdenní doby služby v kalendářním roce. To neplatí a za neodsloužené se tyto překážky ve službě považují v celém rozsahu, pokud mimo tyto překážky ve službě voják během kalendářního roku neodsloužil alespoň dvanáctinásobek stanovené základní týdenní doby služby nebo dvanáctinásobek kratší týdenní doby služby.

(5) Pro účely řádné dovolené se za výkon služby v celém rozsahu považuje a do limitu podle odstavce 4 se nezapočítává

- a) doba čerpání mateřské dovolené,
- b) doba, po kterou voják čerpá rodičovskou dovolenou do doby, po kterou je vojákyne oprávněna čerpat mateřskou dovolenou,
- c) doba dočasné neschopnosti k výkonu služby, která vznikla v důsledku služebního úrazu nebo nemoci z povolání,
- d) doba dalšího služebního volna uděleného z důvodu poskytování dlouhodobé péče v případech podle zákona o nemocenském pojištění.

(6) Byl-li vojákovi přerušena služební poměr z důvodu výkonu veřejné funkce, je povinen mu dovolenou nebo její část poskytnout ten, pro koho voják funkci vykonává. Tato osoba je povinna mu poskytnout též tu část řádné dovolené, kterou nevyčerpal před přerušением služebního poměru. Splnění podmínek pro vznik nároku na řádnou dovolenou se přitom posuzuje vcelku za dobu před i po přerušení služebního poměru.

(7) Řádná dovolená se zaokrouhluje na celé hodiny nahoru.

§ 33

Čerpání řádné dovolené

(1) Čerpání řádné dovolené je nadřízený povinen vojákovi určit tak, aby voják řádnou dovolenou vyčerpal v kalendářním roce, ve kterém mu nárok na řádnou dovolenou vznikl, ledaže v tom nadřízenému brání překážky ve službě na straně vojáka nebo důležitý zájem služby. Čerpání řádné dovolené může být určeno vojákovi v několika částech, z nichž alespoň jedna musí činit nejméně 14 dnů vcelku. Den nástupu řádné dovolené musí nadřízený vojákovi určit nejméně 14 dnů předem; tato lhůta se může zkrátit, jestliže s tím voják souhlasí. Nástup řádné dovolené se může na žádost vojáka změnit.

(2) S přihlédnutím k oprávněným zájmům vojáka lze na základě jeho písemné žádosti část řádné dovolené, na kterou mu vznikl nárok v příslušném kalendářním roce a která přesahuje 4 týdny, převést do následujícího kalendářního roku.

(3) Nadřízený nemůže určit čerpání řádné dovolené na dobu, kdy je voják uznán neschopným ke službě pro nemoc nebo úraz, ani na dobu mateřské nebo rodičovské dovolené. Na dobu trvání ostatních důležitých osobních překážek ve službě může nadřízený určit vojákovi čerpání řádné dovolené jen na jeho žádost.

(4) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může nadřízený změnit vojákovi původní určený nástup řádné dovolené nebo ho z řádné dovolené odvolat; voják má nárok na náhradu nákladů, které mu tím vznikly. Voják je v tomto případě povinen upozornit nadřízeného na rozsah těchto nákladů.

(5) Požádá-li vojákyně o poskytnutí řádné dovolené tak, aby řádná dovolená navazovala bezprostředně na konec mateřské dovolené, a voják o poskytnutí řádné dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení rodičovské dovolené do doby, po kterou je žena oprávněna čerpat mateřskou dovolenou, je služební orgán povinen jejich žádosti vyhovět.

(6) Nemůže-li být řádná dovolená vyčerpána podle odstavce 1 nebo byla-li její část převedena podle odstavce 2, je nadřízený povinen určit ji vojákovi tak, aby byla vyčerpána nejpozději do konce následujícího kalendářního roku, není-li v odstavci 8 stanoveno jinak.

(7) Není-li čerpání řádné dovolené určeno nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku po roce, ve kterém vojákovi nárok na řádnou dovolenou vznikl, má právo určit čerpání řádné dovolené voják. Čerpání řádné dovolené je voják povinen písemně oznámit nadřízenému alespoň 14 dnů předem, pokud se nedohodne s nadřízeným na jiné době oznámení. Pokud voják neurčil čerpání řádné dovolené do konce následujícího kalendářního roku po roce, ve kterém mu nárok na řádnou dovolenou vznikl, nárok na tuto dovolenou mu zaniká. To neplatí v případech uvedených v odstavci 8.

(8) Nemůže-li být řádná dovolená vyčerpána ani do konce následujícího kalendářního roku proto, že voják byl uznán dočasně služby neschopným nebo z důvodu čerpání mateřské anebo rodičovské dovolené, je nadřízený povinen určit dobu čerpání této dovolené po skončení těchto překážek ve službě.

(9) Čerpání řádné dovolené může služební orgán vojákovi výjimečně určit v rozsahu kratším, než činí délka směny, nejméně však v délce její jedné poloviny, nejde-li o zbývající část nevyčerpané řádné dovolené, která je kratší než polovina směny.

§ 34

Přerušeni řádné dovolené

(1) Byl-li voják v době čerpání řádné dovolené uznán dočasně služby neschopným nebo ošetřuje-li nemocného člena rodiny, řádná dovolená se mu přerušuje; to neplatí, určil-li nadřízený čerpání řádné dovolené na dobu ošetřování nemocného člena rodiny na žádost vojáka. Řádná dovolená se přerušuje také nástupem mateřské a rodičovské dovolené.

(2) Případně-li v době řádné dovolené vojáka svátek na den, který je jinak jeho obvyklým dnem služby, nezapočítává se mu do řádné dovolené; to neplatí v případě, kdy voják by byl jinak povinen v den svátku konat službu a čerpání řádné dovolené mu bylo určeno pouze na tento den. Určil-li nadřízený vojákovi náhradní volno za službu konanou nad základní týdenní dobu služby nebo za službu ve svátek anebo volno tak, že by připadlo do doby řádné dovolené, je povinen určit mu náhradní volno nebo volno na jiný den.

§ 35

Krácení řádné dovolené

(1) Nadřízený může řádnou dovolenou krátit za neomluveně zameškanou dobu služby, a to o počet neomluveně zameškaných hodin; neomluvená zameškání kratších částí služby lze sčítat.

(2) Řádná dovolená, na kterou vznikl nárok v příslušném kalendářním roce, se krátí pouze z důvodů, které vznikly v tomto roce.

(3) Při krácení řádné dovolené musí být vojákovi, jehož služební poměr trval po celý kalendářní rok, poskytnuta řádná dovolená alespoň v délce 2 týdnů.“.

3. V § 68j odstavec 7 zní:

„(7) Vojákovi náleží při zániku služebního poměru služební plat za nevyčerpanou řádnou dovolenou, na kterou mu vznikl nárok v kalendářním roce zániku služebního poměru, a za nevyčerpanou řádnou dovolenou převedenou podle § 33 odst. 2 a 8. Služební plat za nevyčerpanou řádnou dovolenou náleží ve výši průměrného služebního platu zjištěného podle § 68r pro den zániku služebního poměru.“.

Čl. VI

Přechodné ustanovení

Právo na dovolenou, které vzniklo přede dnem 1. ledna 2021, a čerpání této dovolené, i když k němu dojde po 31. prosinci 2020, se řídí § 32 až 35 zákona č. 221/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem 1. ledna 2021.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. VII

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 202/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 382/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 57/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 149/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 1/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 437/2012 Sb., zákona č. 505/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 306/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 136/2014 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 219/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 84/2015 Sb., zákona č. 131/2015 Sb., zákona č. 203/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 317/2015 Sb., zákona č. 88/2016 Sb., zákona č. 137/2016 Sb., zákona č. 190/2016 Sb., zákona č. 24/2017 Sb., zákona č. 93/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 205/2017 Sb., zákona č. 206/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 327/2017 Sb., zákona č. 176/2019 Sb., zákona č. 210/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 365/2019 Sb., zákona č. 33/2020 Sb. a zákona č. 161/2020 Sb., se mění takto:

1. V poznámce pod čarou č. 1 se věty „Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002, kterou se mění směrnice Rady 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.“ zrušují.
2. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se na samostatný řádek doplňuje věta „Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/957 ze dne 28. června 2018, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb.“.
3. V § 3 odst. 1 písm. c) úvodní části ustanovení a v § 5a se slova „1 a 2“ nahrazují slovy „1 a 3“.
4. V § 14 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „; splněním této povinnosti nejsou dotčeny povinnosti těchto osob podle § 87 odst. 2 až 4“.
5. V § 14 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Zaměstnanec, který byl dočasně přidělen svým zaměstnavatelem, jenž je oprávněn v souladu s právními předpisy jiného členského státu Evropské unie zprostředkovávat zaměstnání, k výkonu práce u uživatele usazeného v tomto nebo jiném členském státě Evropské unie, a který byl dále vyslán v rámci nadnárodního poskytování služeb¹⁸⁾ na území České republiky, se považuje za vyslaného na území České republiky svým zaměstnavatelem, s nímž uzavřel pracovněprávní vztah.“.

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 6 a 7.

6. Poznámky pod čarou č. 17 a 18 znějí:

„¹⁷⁾ Čl. 49 Smlouvy o fungování Evropské unie.

¹⁸⁾ Čl. 56 Smlouvy o fungování Evropské unie.“.

7. V § 87 odst. 1 se slova „a j) až s)“ nahrazují slovy „, j) a l) až s)“.

8. V § 87 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Nastoupí-li k výkonu práce na území České republiky zaměstnanec vyslaný v rámci nadnárodního poskytování služeb¹⁸⁾ zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie, je jeho zaměstnavatel povinen o této skutečnosti písemně informovat příslušnou krajskou pobočku Úřadu práce České republiky, a to nejpozději v den nástupu tohoto zaměstnance k výkonu práce. Zaměstnavatel uvedený ve větě první může do uplynutí 12 měsíců od zahájení poskytování služby vyslaným zaměstnancem na území České republiky podat

krajské pobočce Úřadu práce České republiky písemné oznámení s uvedením důvodů a identifikace právnické nebo fyzické osoby, která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě byl zaměstnanec vyslán na území České republiky svým zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státě Evropské unie v rámci nadnárodního poskytování služeb, a o tom, že doba poskytování služeb na území České republiky přesáhne 12 měsíců. Pro účely posouzení lhůty uvedené ve větě druhé se v případě nahrazení zaměstnance uvedeného ve větě první jiným zaměstnancem vyslaným k výkonu práce v rámci plnění stejného pracovního úkolu¹⁰⁷⁾ na stejném místě jednotlivé doby vyslání sčítají.“.

Poznámka pod čarou č. 107 zní:

„¹⁰⁷⁾ § 319a odst. 3 zákoníku práce.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

9. V § 87 odst. 3 se za slovo „informace“ vkládají slova „podle odstavce 1 a odstavce 2 věty první“.
10. V § 87 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „a odstavci 2 větě první; tuto povinnost zaměstnavatel nemá, skončilo-li zaměstnání nebo výkon práce na území České republiky těchto osob dnem původně zaměstnavatelem oznámeným“.
11. V § 95 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , pokud tento zákon nestanoví jinak“.
12. V § 98 písm. k) se za slova „v rámci“ vkládá slovo „nadnárodního“.
13. V § 102 odst. 3 se text „§ 87 odst. 1“ nahrazuje slovy „§ 87 odst. 2 nebo § 95 odst. 1“ a slovo „vést“ se nahrazuje slovy „mít v místě pracoviště“.
14. V § 102 odst. 4 se slova „na území České republiky tohoto cizince“ nahrazují slovy „tohoto cizince na území České republiky“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o inspekci práce

Čl. VIII

Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 136/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 81/2015 Sb., zákona č. 47/2016 Sb., zákona č. 88/2016 Sb., zákona

č. 93/2017 Sb., zákona č. 205/2017 Sb., zákona č. 206/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 327/2017 Sb. a zákona č. 176/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 písm. i) a j) a v § 5 odst. 1 písm. l) se slova „, správních deliktech“ zrušují.
2. V § 4 odst. 1 se písmeno k) včetně poznámky pod čarou č. 9a zrušuje.
Dosavadní písmeno l) se označuje jako písmeno k).
3. V § 4 odst. 2 písm. f) se slova „vyplývají z § 308 a 309“ nahrazují slovy „vyplývají z § 307b až 309“.
4. V § 4 odst. 2 písm. i) větě první se za slovo „podmínkách“ vkládají slova „podle § 319 odst. 1 až 3 a § 319a zákoníku práce“.
5. V § 5 odst. 1 se písmeno d) zrušuje.
Dosavadní písmena e) až n) se označují jako písmena d) až m).
6. V § 5 odst. 1 se písmeno l) zrušuje.
Dosavadní písmeno m) se označuje jako písmeno l).
7. V § 7 odst. 1 písm. f) bodě 2 se slova „práce přesčas vykonávané podle § 93a zákoníku práce,“ zrušují.
8. V nadpisu části čtvrté se slova „**A SPRÁVNÍ DELIKTY PRÁVNICKÝCH OSOB**“ zrušují.
9. V části čtvrté se za nadpis části čtvrté vkládá označení a nadpis hlavy I, které znějí:

„HLAVA I
Přestupky fyzických osob“.
10. Nadpis nad označením § 9a se zrušuje.

11. V § 16 odst. 1 a v § 29 odst. 1 se za slova „kalendářní rok“ vkládají slova „nebo její poměrné části“ a slova „k dovolené za odpracované dny,“ a slova „nebo další dovolené“ se zrušují.
12. V § 20a odst. 1 písm. c) a v § 33a odst. 1 písm. c) se za číslo „309“ vkládají slova „nebo 309a“.
13. V části čtvrté se za § 22 vkládá označení a nadpis hlavy II, které znějí:

„HLAVA II

Přestupky právnických a podnikajících fyzických osob“.

14. Nadpis nad označením § 22a se zrušuje.
15. V § 22a odst. 1, § 23 odst. 1, § 24 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 25 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 26 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 27 odst. 1, § 28 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 29 odst. 1, § 30 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 31 odst. 1 úvodní části ustanovení, § 32 odst. 1, § 33 odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 34 odst. 1 se za slovo „Právnická“ vkládají slova „nebo podnikající fyzická“ a slova „správního deliktu“ se nahrazují slovem „přestupku“.
16. V § 22a odst. 2, § 23 odst. 2, § 24 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 25 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 26 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 27 odst. 2, § 28 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 29 odst. 2, § 30 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 31 odst. 2 úvodní části ustanovení, § 32 odst. 2, § 33 odst. 2 úvodní části ustanovení a v § 34 odst. 2 se slova „správní delikt“ nahrazují slovem „přestupek“.
17. V § 22a odst. 2, § 24a odst. 2 a v § 33a odst. 2 se slova „se uloží pokuta“ nahrazují slovy „lze uložit pokutu“.
18. V nadpisech § 23 a 24 a § 25 až 33 se slova „**Správní delikty právnických**“ nahrazují slovy „**Přestupky právnických a podnikajících fyzických**“.
19. V nadpisu § 34 se slova „**Správní delikt**“ nahrazují slovem „**Přestupek**“.
20. V části čtvrté se za § 34 vkládá označení a nadpis hlavy III, které znějí:

„HLAVA III

Společná ustanovení o přestupcích“.

21. Nadpis nad označením § 35 se zrušuje.

22. § 35 zní:

„§ 35

Přestupky podle tohoto zákona v prvním stupni projednává inspektorát; jestliže kontrolu vykonal úřad, projednává přestupky podle tohoto zákona v prvním stupni úřad.“.

23. § 36 se zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o státní službě

Čl. IX

V § 104 odst. 2 písm. b) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, se za text „§ 203 odst. 2“ vkládají slova „a § 203a“.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

Čl. X

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 30. července 2020, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 32, 33, 36 až 53, 55, 57 až 60, 69, 72, 74, 87 a 92, čl. II bodů 2 a 4, čl. III až VI, čl. VIII bodu 11 a čl. IX, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2021.